

ГЛАВА VI.

*За свойство-шо и недоспашъцы-шы на естествениж-тж
религиѣж.*

момче

За да изяснѣж свойство-то на естествениж-тж религиѣж, щж начнѣж съ слѣдующий-ть расказъ. Да кажемъ че нѣкой младъ былъ злочестъ, та ся родилъ глухонѣмъ, както има нѣкои дѣтца. Ные знаемъ че таково дѣте не може да чюе ни еднѣ думѣ отъ щото му казвать неговини родителю. Да кажемъ още че родителю-ти му бѣхж много мѣдри, праведни и съчувствителни и че момче-то добрѣ знаяше това. Сега, да кажемъ какво това момче забѣлѣжва, че кога-то прави нѣкои работы, като на примѣръ, кога ся сърди, кога прави пакости или ся непокорява, то родителю-ти му не бывать задоволни, и че ако повтаря да прави тын противны работы тѣ го и наказвать; а напротивъ, кога-то е добро, благодарнѣлно и честно, родителю-ти му всякога сѣ задоволи и го награждавать. Още, да кажемъ, че то съгледва, какво родителю-ти му всякога управлявать фамилиѣж-тж му нѣкакъ-си така, щото като ся направи нѣкое добро дѣло, то произвожда голѣмо веселіе на цѣлж-тж фамилиѣж, а като ся направи нѣкое зло дѣло, то произвожда безпокойствіе на цѣлж-тж фамилиѣж. Сега, да прѣдположимъ че всички тын нѣща ставахж неизмѣнно, тогасъ таково дѣте толкосъ явно щяше да знае, какво искать родителю-ти му, т. е. какви сѣ закони-ти на фамилиѣж-тж, както щяше да ги научи ако да можяше да чюе, или да бѣхж му расправяли съ думы. =

Това сѣще-то става и въ естествениж-тж религиѣж, чрѣзъ коуж-то рѣчь ные означявамы оныя понятія за чловѣчески-ты длѣжности къмъ Бога и единъ къмъ другыи, кого-то чловѣци-ти можтъ да придобыжтъ безъ Божественно откровеніе.

Богъ дѣйствува къмъ всички чловѣци така, както казахъ, че единъ родитель дѣйствува къмъ глухонѣмо дѣте. Ако гледамы къмъ дѣйствія-та тѣй като да ся относятъ къмъ насъ той е свръзалъ доброчестіе-то съ нѣкои дѣйствія, а злочестіе-то съ другы. Така, Той ны е направилъ да усѣщамы мжжж отъ свѣсть-тж, кога правимъ едны нѣща, а веселіе кога правимъ другы. Освѣнь това Той е направилъ